Anul al 68-lea

4 PAGINI 4 LEI

P

Nr. 221 Vineri 21 Septembrie 1951

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Ad-ţiei Poştelor şi Telecomunicaţiilor No. 20 064/939

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei
Str. Const. Mille 14
Tel. 5.28.90.

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei din capitalele raioanelor

Apare sub conducerea unui comitet

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DREPTUL IN SLUJBA PĂCII

La Berlin — acolo unde s'a născut spiritul militarist şi războinic — s'a ţinut de curând congresul Asociaţiei internaţionale a juriştilor democraţi, ca o condamnare istorică a agresiunii şi a imperialismului.

Au asistat reprezentanţi a 36 de ţări, care au ţinut cel mai mare congres dela înfiinţarea Asociaţiei, deschis sub lozinca „Dreptul în slujba păcii", — congres ce a avut un adânc răsunet în lumea întreagă.

Rezoluţia congresului condamnă exterminarea populaţiei civile din Coreea şi blamează pe cei ce poartă răspunderea acestor atrocităţi.

Congresul a cerut interzicerea armelor atomice, bacteriologice, chimice, radioactive şi a oricăror altor mijloace de exterminare în masă.

Această asociaţie a susţinut de asemeni ca războiul de agresiune să fie socotit ca cea mai gravă dintre crimele internaţionale.

Ca o consecinţă se condamnă uşurinţa cu care, pe cale unilaterală puterile ocupante din Germania Occidentală eliberează din închisori criminalii de război osândiţi de tribunalele internaţionale. Aceşti specialişti ai samavolniciei şi ai crimei sunt folositori pentru organizarea unei noi forţe de batjocorire a omului şi de suprimare a popoarelor. Clemenţa premeditată faţă de criminalii de război este menită să atenueze în ochii unora gravitatea nelegiuirilor săvârşite şi să dea poftă unor sadici ai sângelui, de peste Ocean, de a le repeta.

In locul samavolniciei şi al bunului plac, congresul dela Berlin porneşte dela nobila concepţie de viaţă internaţională, aceea a convieţuirii paşnice între popoare.

Juriştii din toată lumea se ridică împotriva tendinţei de fascizare a dreptului şi pentru apărarea dreptului omului şi a drepturilor cetăţeneşti.

Ca urmare, congresul juriştilor a cerut respectarea tratatelor, a Chartei ONU, a acordurilor dela Yalta şi dela Potsdam, şi a declaraţiilor dela Cairo şi dela Moscova.

Apărarea acestor tratate, Carte, acorduri şi declaraţii se confundă cu apărarea păcii însăşi — acţiune socotită drept delict în ţările dominate de pretendenţii americani la stăpânirea lumii.

Congresul proclamă mobilizarea juriştilor democraţi din lumea întreagă pentru apărarea partizanilor păcii împotriva restricţiilor cu privire la libertatea lor de acţiune. Se face apel la apărarea lor juridică în caz de represiune din partea autorităţilor şi în caz de urmărire de orice fel. Inflerând propaganda războinică, congresul a cerut ca toate ţările să promulge legi împotriva acesteia.

După cel de-al doilea război mondial, după ororile săvârşite de nazişti, după ruina, moartea şi mutilarea cauzate de operaţiunile militare — este timpul ca popoarele să culeagă în libertate, roadele păcii.

Dar o atmosferă războinică este întreţinută prin acţiuni ale unor guverne cu sursă de inspiraţie în safeurile bancherilor. Se organizează armate, se stabilesc comandamente militare — supreme şi pe specialităţi. Se alcătuesc constelaţii de state cu caracter agresiv. Aşa zisele „democraţii occidentale" cochetează cu dictatura fascistă dela Madrid — iar Franco, învăţăcelul lui Hitler, îşi şi lustruieşte pintenii pentru recepţia cea mare dela Casa Albă.

In şcoli şi în armată, prin radio şi prin presă, propagandiştii războiului înveninează sufletele. Sunt otrăviţi cu deosebire tinerii, acei care nu cunosc grozăvia războiului — şi care vor fi chemaţi să se ofere drept carne de tun pentru socoteli negustoreşti.

Propaganda de război se duce inevitabil pentru proslăvirea forţei, pentru „dreptul pumnului" — şi deci împotriva dreptului în sine.

Acest drept este proclamat de juriştii democraţi de pretutindeni, întruniţi de curând la Berlin, care îi trezesc din coşmarul războiului pe amatorii de aventuri belice.

Sub steagul: „Dreptul în slujba păcii" sunt chemaţi toţi juriştii din lume. In locul pumnului şi al suliţei, în locul tancului, mitralierei şi al avioanelor, — juriştii vin cu cumpăna dreptăţii, cu respectul cuvântului trecut pe tratate.

Oamenii legii de pretutindeni şi-au dat mâna pentru salvarea dreptăţii — implicit împotriva războiului, care este însăşi negarea spiritului de dreptate, şi pentru triumful păcii.

In lagărul războinicilor s'au aşezat militariştii de azi şi de eri, care îşi camuflează crucea încârligată sub emblemele „democraţiei" americane. S'au aşezat politicienii lumii de altădată. Toţi, sub ordinele bancherilor, şefilor de trusturi şi proprietarilor marilor exploatări coloniale.

Iar în lagărul păcii se rânduesc în primele rânduri ale popoarelor juriştii, care condamnă silnicia şi violenţa războiului şi propovăduesc pacea între oameni, întemeiată pe principii de drept.

Prin aportul juriştilor, tabăra păcii se întăreşte şi mai mult — ea având dealtfel, drept suport principal, dorinţa activă de pace a tuturor popoarelor de pe pământ.

M. Sevastos

O DELEGAŢIE A A.R.L.U.S.-ului A PLECAT LA MOSCOVA

In urma invitaţiei Asociaţiei Unionale pentru Legăturile Culturale cu Străinătatea, VOKS, Joi dimineaţă a părăsit Capitala, plecând spre Moscova, o delegaţie a ARLUS-ului, care va vizita Uniunea Sovietică.

Delegaţia este condusă de d. Mihail Roşianu, preşedintele Comitetului pentru Aşezămintele Culturale de pe lângă Consiliul de Miniştri al R.P.R., şi compusă din: conf. univ. Aurel Duma, secretar al ARLUS-ului, conf. univ. Ion Banu, director adjunct al Institutului de Studii Româno-Sovietic, prof. univ. Mendel Haimovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., secretar al Filialei Iaşi a Academiei R.P.R., Nagy Istvan, scriitor, rectorul Universităţii Bolyai din Cluj, Simion Alexenco, secretarul Comitetului Democrat al Populaţiei Ruse şi Ucrainiene din R.P.R., prof. univ. Nicolae Moraru, scriitor, redactor responsabil al revistei „Narodnaia Democraticescaia Rumânia", Dumitru Demu, sculptor, creator al statuiei Stalin din Piaţa Generalissimul Stalin, Gh. Bianu, responsabil adjunct al Secţiei Artă, Ştiinţă şi Cultură a Consiliului General ARLUS, Spiridon Bulete şi Lupu Vasile, instructori centrali ai Consiliului General ARLUS, Gherghina Tănase, preşedinte al regionalei ARLUS Galaţi, Adalbert Haidu, responsabil al regionalei ARLUS regiunea Stalin, Lucia Bercescu, responsabil de secţie în Consiliul General ARLUS şi Ion Boeru, vicepreşedinte al regionalei ARLUS Constanţa.

Pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost salutată de: dr. Iosif Bogdan, vicepreşedinte al ARLUS-ului, acad. Mihail Roller, D. Mihalache şi I. Avramescu, vicepreşedinţi ai Comitetului pentru Aşezămintele Culturale, Traian Şelmaru şi Mihail Novicov, secretari ai Uniunii Scriitorilor din R.P.R., precum şi de numeroşi oameni ai artei şi culturii, activişti ARLUS, ziarişti, etc.

Au fost de faţă A. A. Golicencov, prim secretar al ambasadei Uniunii Sovietice şi I. A. Kocetcov, ataşat al Ambasadei Uniunii Sovietice, precum şi D. F. Belov, reprezentantul permanent al VOKS-ului în R.P.R. (Agerpres).

POLITICA EXTERNĂ A U.R.S.S., O POLITICĂ DE PACE, PRIETENIE ŞI COLABORARE INTRE POPOARE

de S. VETLUGHIN

Oamenii sovietici semnează cu un imens entuziasm Apelul Consiliului Mondial al Păcii pentru încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri. Aprobând Apelul pentru un Pact al Păcii, constructorii comunismului nu numai că se alătură mişcării mondiale a luptătorilor pentru pace, cea mai puternică şi nestăvilită mişcare a contemporaneităţii, dar îşi şi exprimă prin semnăturile lor sprijinul unanim pe care îl acordă acelei politici leninist-staliniste de pace, pe care statul sovietic o înfăptueşte chiar din primele zile ale existenţei sale.

Exprimând voinţa de pace a popoarelor Uniunii Sovietice, guvernul sovietic înfăptueşte consecvent o politică de întărire a păcii şi de stabilire de relaţii de prietenie între popoare. Începutul acestei politici l-a constituit decretul păcii adoptat de Congresul al II-lea al Sovietelor, la 8 Noembrie 1917, imediat după constituirea statului sovietic. De atunci, politica externă a Uniunii Sovietice rămâne neschimbată, fiind îndreptată întotdeauna spre consolidarea păcii şi a relaţiilor de prietenie între popoare.

Dela terminarea războiului civil şi până la atacul perfid al Germa-

(Continuare în pag. 4-a)

Compozitori sovietici semnează Apelul pentru un Pact al Păcii. Dela dreapta la stânga: M. Gnesin, I. Şaporin, V. Fere, L. Kniper, V. Zaharov.

CU PRILEJUL ANIVERSĂRII A 5 ANI DELA REAPARIŢIA REVISTEI „CONTEMPORANUL"

Se împlinesc 5 ani dela reapariţia revistei „Contemporanul", unul dintre factorii de mare importanţă în desăvârşirea revoluţiei culturale din ţara noastră.

In aceşti 5 ani „Contemporanul" a avut o activitate rodnică izbutind să cucerească un loc de frunte în publicistica românească. Creşterea necontenită a prestigiului şi a numărului său de cititori a oglindit în mod limpede contribuţia sa la ridicarea nivelului ideologic al masselor. In paginile revistei se reflectă transformările petrecute în ţara noastră, desvoltarea deosebită a culturii noastre noi, progresiste. Prin articole de critică, de popularizare a ştiinţei, de istorie sau de ideologie, „Contemporanul" a făcut cunoscute categoriilor largi de intelectuali ultimile cuceriri ale culturii înaintate socialiste. Articolele traduse din reviste sovietice contribue în mod activ la lămurirea numeroaselor probleme de ordin ideologic, cultural. Neîncetat, oamenii noştri de cultură au putut fi la curent cu discuţiile sovietice în legătură cu chestiuni de biologie, de istorie a filosofiei sau de creaţie artistică şi au putut să înveţe din rezultatele acestor discuţii.

Un rol însemnat a revenit revistei „Contemporanul" în combaterea ideologiei reacţionare, în orice domeniu s'ar manifesta ea. Mereu prezent la diferitele manifestări culturale, „Contemporanul" a criticat pretutindeni orice dovadă de cosmopolitism, de ploconire în faţa „culturii" putrede a imperialismului americano-englez. In coloanele revistei găsim adeseaori analize critice ale cursurilor din institutele noastre de învăţământ, ale noilor lucrări ştiinţifice şi literare sau ale unor ziare şi reviste din ţara noastră. Prin toate acestea „Contemporanul" a ajutat la creşterea nivelului calitativ al producţiilor culturale.

Parcurgând colecţia revistei „Contemporanul", vom putea desprinde din fiecare număr lupta dârză pe care revista o duce pentru pace, pentru demascarea uneltirilor războinice imperialiste şi ale lacheilor social-democraţi de dreapta. Culturii decadente reacţionare a Apusului, „Contemporanul" i-a opus, prin publicarea traducerilor din operele scriitorilor progresişti din întreaga lume, cultura democratică.

In general, dealungul acestor cinci ani, revista „Contemporanul" a izbutit să îmbunătăţească necontenit nivelul materialelor publicate în coloanele sale. Redacţia revistei a păstrat o atitudine justă faţă de criticile primite analizând cu seriozitate lipsurile şi luptând pentru lichidarea lor. Revista cuprinde articole semnate de cele mai înaintate şi valoroase elemente ale vieţii noastre culturale şi politice.

Pentru fiecare om de ştiinţă, pentru fiecare profesor, student sau elev, pentru orice intelectual din ţara noastră, „Contemporanul" reprezintă un ajutor preţios în munca sa. Nu numai pentrucă analizează ultimele noutăţi literare, pentrucă popularizează ultimele realizări ştiinţifice, etc. dar şi pentrucă publică studii în legătură cu numeroase probleme, pentrucă reconsideră valorile trecutului nostru literar şi înfăţişează un tablou al realizărilor culturale progresiste, „Contemporanul" este o revistă de mare valoare pentru ţara noastră, un factor deosebit de însemnat în frontul nostru ideologic.

Cu prilejul a 5 ani dela reapariţie, trimitem redacţiei „Contemporanul" un cald salut, urându-i noi succese în lupta sa pentru pace, pentru cultura socialistă.

Cadre ştiinţifice pentru agricultură

Desigur că primul gând care îl animă pe proaspătul absolvent al unei facultăţi este de a-şi vedea fructificate în viaţă cunoştinţele căpătate în anii de studiu.

Să ne gândim de exemplu, la absolventul unei facultăţi de agronomie sau zootehnie, care prin cunoştinţele lui are posibilitatea să ajute la desvoltarea agriculturii.

Dar, veţi întreba, după cât se ştie, facultăţi care pregătesc specialişti în domeniul agriculturii există în ţara noastră de vreme îndelungată. Atunci cum se face că nu s'au prea cunoscut pe teren roadele activităţii lor?

Orăşeanul care avea posibilitatea materială de a urma cursurile unei facultăţi şi şi-o alegea pe aceea de agronomie, nu se gândea în majoritatea cazurilor „să se îngroape la ţară", ci bine înţeles să ocupe un post mai înalt în ierarhia birocratică a societăţii. Erau rare cazurile când într'o facultate să poată pătrunde tineri din mediul rural legaţi de suferinţele şi năzuinţele ţăranilor muncitori.

Şi astfel existau în trecut servicii agricole birocratice cu duiumul, în care lâncezeau de bună voie „specialişti" în tehnica agricolă. Bineînţeles, că o parte a absolvenţilor unor asemenea facultăţi luau drumul satelor pentru a se dedica într'adevăr profesiei pe care şi-au ales-o. Aci nu aveau însă posibilitatea materială de a rezolva practic problemele. Aceasta nu înseamnează că în ţara noastră nu există specialişti de prestigiu în domeniul ştiinţelor agricole, zootehnice sau horticole. Numai că pe aceştia regimul burghezo-moşieresc îi ţinea în umbră, putem spune fără să greşim, că-i păzea ca nu cumva bogăţia lor de cunoştinţe să folosească la un progres al metodelor de lucru agricole. Braţe de muncă existau din belşug şi în întrebuinţarea lor oferea capitaliştilor din agricultură şi moşierilor un avantaj material mai mare decât folosirea maşinilor agricole, şi a metodelor agrotechnice de tratare a pământului.

Dacă acesta era tabloul sumbru sub care se prezenta practicarea profesiei de agronom sau zootehnician în trecutul regim, să privim cum se prezintă situaţia azi, în urma schimbărilor structurale care s'au petrecut în oraşele şi satele ţării noastre.

Regimul de democraţie populară şi forţa lui conducătoare — partidul clasei muncitoare — acordă o deosebită atenţie lichidării treptate, dar complecte, a înapoierii agriculturii ţării noastre

Aurel Ralea

(Continuare în pag. 4-a)

Meseriaşii cooperatori construiesc din deşeuri şi maşini scoase din uz, o staţiune de regenerare

In Capitală va începe să funcţioneze în curând o întreprindere de o mare importanţă pentru economia naţională. Este vorba de staţia de regenerare a uleiurilor uzate, înfiinţată de C.S.A. Până acum uleiurile, după întrebuinţare, se aruncau. Datorită noii întreprinderi, ele vor reveni în circuitul economic cu aceleaşi proprietăţi pe care le-au avut iniţial. Această staţie de regenerare se instalează într'o clădire în care în trecut funcţionase o fabrică de săpun şi căreia i s'au făcut modificări şi adăugiri necesare.

Foarte puţini sunt acei cari ştiu de înfiinţarea acestei noi întreprinderi şi la fel de puţini sunt cei ce ştiu din ce s'au făcut instalaţiile şi în special cine are marele merit, cine sunt cei ce muncesc cu entuziasm pentru amenajarea şi montarea instalaţiei, pentru punerea în funcţiune cu un ceas mai devreme a acestei întreprinderi, prima de acest fel din ţara noastră.

DEŞEURI ŞI MAŞINI SCOASE DIN UZ

Pe şantierul viitoarei staţiuni de regenerare se văd lucrând cot la cot muncitori, tehnicieni şi maiştri.

Toţi formează o mare familie. Ei sunt foşti mici meseriaşi constituiţi în cooperativă de producţie meşteşugărească. Prin munca şi eforturile ce le depun, contribuie la desvoltarea economiei naţionale.

Din deşeuri şi maşini scoase din uz, din diferite industrii din ţară, prin munca depusă de ei au reuşit să scoată maşini a căror capacitate de lucru este egală cu a celor noi.

Satisfacţia cea mare a meseriaşilor din cooperativa de producţie meşteşugărească „Munca Noastră" care face parte din Uniunea Lemn-Construcţie va fi atunci când prin conductele staţiei de regenerare vor începe să curgă primele cantităţi de ulei în vagoanele-cisternă.

Nu faptul că ei lucrează la montatul motoarelor, la ziditul anexelor noi, la amenajarea vechiului local, la instalarea conductelor pentru uleiurile uzate, rafinate, apă, benzină, motorină, aburi etc. constituie cea mai mare contribuţie a lor, ci că au reuşit prin efortul depus de ei să reconditioneze maşinile şi utilajele vechi scoase din uz, în aşa fel, încât ele să poată înlocui integral o instalaţie nouă.

Dela intrarea în funcţiune a acestei întreprinderi, 70% din cantitatea de uleiuri uzate ce vor intra în rafinăriile staţiunii de regenerare vor fi redate circuitului economic cu proprietăţile lor iniţiale; restul de 30% este compus din benzină şi motorină care se recuperează şi din gudron sulfuric care amestecat cu praf de cărbune va servi drept combustibil pentru cuptoarele cărămidăriilor.

In afară de instalaţia de regenerare, pentru ca uleiurile ce se vor transporta din staţiune cu butoaiele să-şi păstreze calitatea, se va construi şi o spălătorie specială pentru butoaie.

COOPERATIVA „MUNCA NOASTRA" A REALIZAT IN 6 LUNI 90,70% DIN SARCINILE DE PLAN PE 1951

Cei peste 800 meseriaşi cooperatori ce lucrează în cadrul cooperativei „Munca Noastră" — îndrumaţi permanent de conducerea Uniunii Lemn-Construcţie din care fac parte — au obţinut

N. Silvianu

(Continuare în pag. 2-a)

SĂPTĂMÂNA MUZICII ROMÂNEŞTI

Sub semnul păcii şi prieteniei între popoare

Oamenii muzicii dela noi se pregătesc cu înfrigurare pentru a întâmpina cum se cuvine apropiata „Săptămână a muzicii româneşti".

Desfăşurată sub lozinca „Să cântăm pacea şi prietenia între popoare". „Săptămâna muzicii româneşti" va fi o bucurie nu numai pentru muzicienii propriu zişi dar şi pentru toţi iubitorii de artă, pentru oamenii muncii care, în regimul de democraţie populară, pot să se împărtăşească din acest bun, astăzi, cu adevărat al întregului popor.

In cursul acestei săptămâni vor avea loc o seamă de manifestări muzicale, concerte simfonice şi de muzică de cameră, spectacole de operă, de operetă şi de balet, concerte de muzică populară, de estradă şi un festival dat de echipele căminelor culturale — manifestări în cadrul cărora vor fi prezentate lucrările cele mai semnificative apărute în ultimii ani în muzica românească, rod al strădaniei compozitorilor noştri de a da expresie avântatei lupte pe care poporul o dă pentru construirea socialismului şi apărarea păcii.

Printre lucrările de mari proporţii care se vor executa în primă audiţie se cuvine să cităm „Sub soarele păcii", oratoriu scris pentru soliţi, cor mixt, cor de

J.-V. P.

(Continuare în pag. 2-a)

Cu ocazia „Săptămânii Muzicii Româneşti", Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor va pune în circulaţie în ziua de 22 Septembrie 1951 o serie de timbre formată din următoarele trei valori: Lei 11 culoarea albastru (cor sindical); lei 11 culoarea violet (insigna festivalului); lei 11 culoarea brun (taraf)

In cadrul Expoziţiei „Săptămânii Muzicii Româneşti" aceste timbre se vor vinde în incinta expoziţiei dela Ateneul R.P.R. aplicate pe un plic special obliterate cu ştampila primei zile.

INSEMNĂRI

MATEMATICA DE VOICU

Cronică şcolară din anul una mie nouă sute două zeci: După două săptămâni dela începerea şcolii, elevii primiră în fine, lista cărţilor: Româna de Totoescu, Fizica de Scurtu, Matematica de Voicu...

In vremea aceea, Mihai, elev în clasa patra de liceu, predă părinţilor lista de cărţi, ca pe-o socoteală dela piaţă. S'o lichideze ei. Până-atunci, orele de clasă sunt o plăcere. Nu se face nimic. Dacă nu sunt cărţi!

La librării, înghesuială, miros de hârtie, de cerneală de tipar, de creioane. Pe mese lungi se fac cu grijă nişte pachete mari cu cărţi noi.

— Matematica de Voicu, n'o avem. N'a ieşit. Avem însă Matematica de Zamfir, de Predescu, de..

— Nu, de Voicu.

— Treceţi săptămâna viitoare. Poate să apară.

Doamna Bercescu, mama lui Mihai, — că ea se ocupa de toate, — nu se lăsă. La altă librărie, i se auzi glasul subţire peste capul celor îngrămăditi în faţa tejghelii lungi:

— Aveţi matematica de Voicu?

— Voicu?! N'am auzit. Nu avem.

La altă librărie, şi la alta, şi la alta:

— Aveţi Matematica de Voicu?

— N'avem.

Matematica asta nouă. de-un „autor" nou, o recomandase profesorul Ionescu, un profesor bătrân rău, cu părul cănit.

Nu că Matematica asta avea reguli noi şi alte table de înmulţire. Nici că avea cine ştie ce metodă specială de-o înaltă valoare pedagogică pe care bătrânul profesor ar fi apreciat-o cu deosebire.

Chestiunea devenise destul de gravă. Era aproape de mijlocul lui Octombrie, celelalte manuale erau găsibile dacă puneai mare stăruinţă în căutarea lor, dar Matematica de Voicu, tot nu apărea

Profesorul Ionescu avea o faţă. Cam bătrână şi ea, cu părul drept, aspru şi parcă amestecat cu cenuşă, nu izbutise să se mărite.

Dar, în anul acela 1920, spre toamnă, Voicu profesor şi el de matematici, începu să se desemneze drept candidat serios. Şi bătrânul Ionescu vroia să încurajeze băiatul.

Cu toate că timpul era prea înaintat pentru aprobarea de noui manuale şcolare, Ionescu obţinu autorizaţia manualului de matematici a lui Voicu. Şi, înainte de-a fi tipărit il şi recomandase cu o exclusivitate acerbă, de parcă celelalte manuale pitagorice ar fi fost nişte cărţi schismatice, păgâne.

La toate clasele unde preda Ionescu: — Matematica de Voicu!

Dar tocmai când apărură vreo câteva manuale în librării, proaspăt ieşite dela tipar, şi un elev îi prezintă lui Ionescu cartea victorios, ca şi cum ar fi fost autorul ei, profesorul se încruntă şi schimbă dispoziţia:

— O să luaţi Matematica de Predescu.

Băieţii crezând că în carte ar fi cine ştie ce greşeli, începură să filăiască la repezeală unicul manual aflat în clasă. Nu găsiră nimic... atrăgător.

S'ar fi spus că, în sfârşit, profesorul Ionescu văzând că nu mai apare Voicu al lui, s'a hotărît să dea băieţilor în cele din urmă o carte existentă... tot de matematici.

In realitate însă, Voicu, descurajat de aspectul oarecum demoralizant al fetei, nu mai da pe-acasă pela Ionescu. Logodna se stricase.

Şi Matematica de Voicu nu mai era bună.

Demostene Botez

CREŞTEREA NUMĂRULUI SPECTATORILOR DE OPERĂ ŞI AL ASCULTĂTORILOR DE CONCERTE

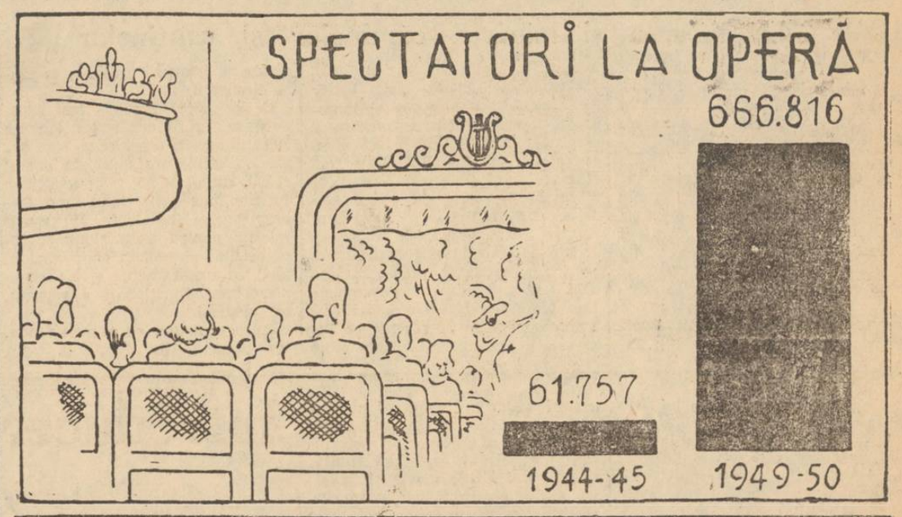

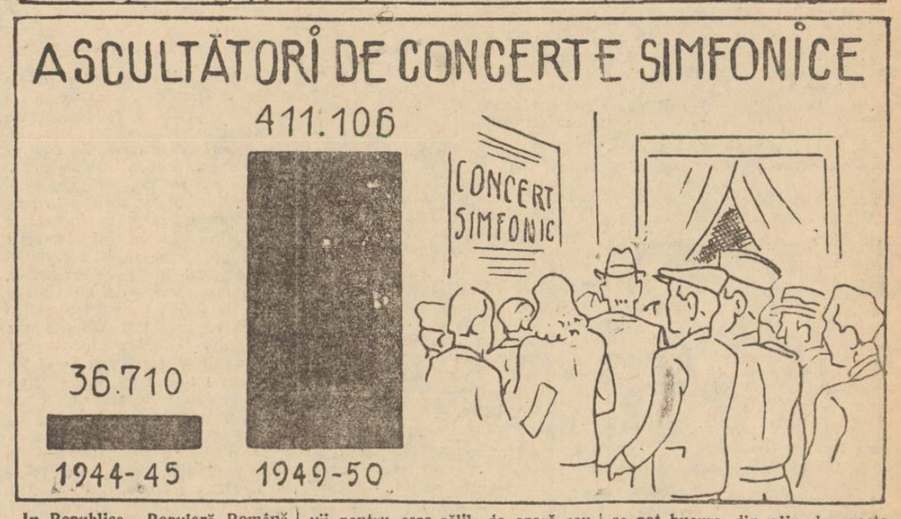

In Republica Populară Română muzica câştigă din ce în ce mai mult adeziunea maselor largi ale poporului.

Oamenii muncii, studenţi şi elevii pentru care sălile de operă sau de concert erau odinioară — din cauza costului prohibitiv al biletelor — ca şi interzise, — astăzi se pot bucura din plin de spectacolele şi audiţiile muzicale.

Cifrele de mai sus vorbesc dela sine despre uriaşa creştere a publicului de operă şi de concerte.